

3711

Sätta ut mat till skogsnuvan.

I Hylla (Bläntarps sn, Torna hd) - när jag tjente där -
öste de om jularna opp av all sorts mat och bar ut det i skogen till en bro över en bäck. Där satte de portionen på bron. Där skulle de själv komma och hämta den. Det skulle vara till skausnuvan som de satte ut maten.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Sätta ut mat
till skog-
snuvan.

1

3711

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Goenisse.

Goenisse.

2

Folk sa att de hade goenisse på Fulonga(Fuglunda). Märkvärdigt var det i alla fall. Min som tjente där som påg i sex år och han fick aldrig gå upp på loftet.

Nissen kom först till Jöns Karlsson vid Engeldal och ville fästa sig som dräng. Jöns Karlsson sa att han tyckte han var för liten. Men pågen sa, att han hade varit passelig, där han varit förut. Pågen stod innanför dörren och han växte, så han nådde upp till loftet. Då blev Jöns Karlsson rädd så han ville inte ha någonting med honom att göra. Så gick nissen till Fulonga och fäste sig där. Omöjligt är det inte, för de samlade in mycken rikedom. Men de hade ingen tur med den, för det var bara olyckor för deras barm.

3711

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Leveau i
Harlösa

3

Leveau i Harlösa.

När min dotter gick och läste sökte vi Leveau för henne. Då skickade en nabo bud med oss , för han hade en ko, som inte ville äta av hans foder, utan hon åt bara om man gav henne främmat foder. Vi snacka om, hur det var, för Leveau. Han skrev ut litta salva. När det då hade gått en dag kom den som hade förtrollat kon in och skrek att hans gris höll på att dö. En kusin till vår nabo - kons ägare - som var hos dem och täckte, gick då en och skar örat av grisen för att den skulle bli bra. Sen blev det likadan igen, med kon. På tre dar ville hon inte äta deras eget foder. Därför att de hade hjälpt den som trollat fick han makt över kon igen.

Leveau var duktig men man skulle helst ha en liten brännvin med sig, när man sökte honom.

3711

Blinge Per i Lökaröd.

Där var en man körande hos Blinge Per i Lökaröd. När han fått uträttat sitt ärende och hade satt sig i vagnen och skulle köra, var han inte i stånd att få hästarna i gång. Då gick han in till Per och talade om att han inte kunde få hästarna i gång. "Ja", sa gobben änskönt han var blind, "jag skakå si di, ad du ska si ti din kvinga ad humm går ing å lägger di där nusstana po sängen, där humm har tad dom, så ska ögen gå genast". Mannen förstod inte vad Per menade, men till slut bekände kvinnan att hon hade tagit ett par garnnystan, som låg på sängen. När hon hade lämnat dem tillbaka, sa den "blinge": "Seså nu går ögen" och så kunde de köra hem.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Blinge Per
i Lökaröd.

4

3711

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Bota "horsabid"
6668

5

När jag var ung fick jag ont i ett finger. Jag gick till en gudde i Lövestad för att få det botat. Han ^{sa} att det var "lapperi". Han tog och tjärade fingret och vippade blånor om det och satte eld på dem, och så sa han till mig: "La de nu bränna så länge I töl, nårr I ente töl längor, så si ifrå". Jag lät det brinna länge och när jag skulle säga ifrå att han skulle släcka så kunde jag inte säga något. Då frågade han mig: "Nu töl I bestämt ente längor" och då jag nickade, släckte han. Han fördärvde fingret fullständigt.

hanom Så måtte jag ta till Pålsson i Lövestad. När jag kom till sa jag att det var lappri. Då tog han och höll om fingret med sin hand och sen sa han: "Nä du män påg, de e mied varre än lappri, de e horsabid, sa han stammade (han stammade alltid, när han talade) (horsabid är bettav en liten röd mask, som ligger "ihobsnurklad" på träd eller på jorden). Pålsson botade fingret

3711

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

6

genom att hålla om det och så ordinerade han krasse. "Jag ska
nock kunna döda'd, men dör det inte om tie timma, så tar det
tre da, innan det dör" Men precis nå-r de tåo timmarna var ~~gånga~~
gångna så dog det och sen har jag blivit bra i fingrét.

3711

"Komlan"

Den ^{lrom} hade Kumleröd (belägen i västra delen av Rödinge sn)
bar vedernamnet "Komlan". Här var förr en speleman som
kallades för "Komlan". Han var nog i släkt med de övriga
"Komlingarna". Det finns ett ordspråk om honom: "Desamma går,
sa Komlan. när han spilla vals sju gånga i ra."

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

"Komlan"

7